Τοποθέτηση του Αλέκου Αλαβάνου στη Γραμματεία του ΣΥΡΙΖΑ στις 17/6/2009

Καταρχήν έχει μία βάση αυτό που λέει ο Μανώλης, κι ο Μανώλης αγαπάει τον ΣΥΡΙΖΑ και γι' αυτό το λέει αλλά και από τυπική άποψη, το θέμα έχει σχέση άμεσα με το ΣΥΡΙΖΑ και με τη θέση μου ως βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ.

Λυπάμαι που αυτά που ήθελα να πω μαθεύτηκαν πριν από τη συνάντησή μας. Με πολλούς συντρόφους, και εδώ παρόντες, που ζητήσανε να 'χουμε μια συνάντηση, και γίνεται αυτή η συνάντηση, γνωρίζουν τι θα πω. Και πάρα πολλοί σύντροφοι επίσης στον Συνασπισμό γνωρίζουν τι θα πω. Και μ' αυτή την έννοια νομίζω ότι η κατάσταση είναι τόσο απαξιωτική για το ΣΥΡΙΖΑ ώστε δεν έχουμε δυνατότητες να παρατείνουμε αυτή την εικόνα και αυτή την ατμόσφαιρα που επικρατεί στο χώρο και αυτό ήθελα να τονίσω κι εγώ χθες, όταν λέω ότι οι μετασεισμικές δονήσεις μπορεί να είναι και ισχυρές αλλά οι μετασεισμικές δονήσεις σταματάνε σύντομα.

Μ' αυτή την έννοια θα 'θελα να σας πω τις παρακάτω σκέψεις.

Πρώτη σκέψη

Πηγαίναμε προς τις ευρωεκλογές, δεν θέλαμε μαζί την ταυτόχρονη διεξαγωγή ευρωεκλογών και εκλογών, ξέραμε ότι υπήρχαν πιεστικές καταστάσεις και οπωσδήποτε το ενδεχόμενο, που έγινε πραγματικότητα, ότι πηγαίνουμε μόνο στις ευρωεκλογές έδωσε μια άνεση σε μας και μας έδινε πάρα πολλές δυνατότητες.

Στις ευρωεκλογές πηγαίναμε με αρνητικές και με θετικές προϋποθέσεις όσον αφορά στο πολιτικό κλίμα.

Οι αρνητικές ήταν μια συνεχιζόμενη κάμψη των δυνάμεών μας, όπως εκφραζόταν από τις δημοσκοπήσεις κι όπως εμείς οι ίδιοι προφανώς τις αντιλαμβανόμασταν. Οι αρνητικές ήταν επίσης η επίδραση του Δεκέμβρη σε ένα χώρο ο οποίος σε ένα βαθμό μπορεί να ήταν κοντά στο ΣΥΡΙΖΑ αλλά ήταν και γύρω από το ΣΥΡΙΖΑ σε σχέση με όλη αυτή την καμπάνια και την κινητοποίηση που 'γινε από όλο το σύστημα ενάντιά μας. Από όλο το σύστημα, πρώτα-πρώτα από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Πράγμα το οποίο αναίρεσε μια γενικά θετική, ας το πούμε, στάση ακόμα και ανθρώπων που δεν ψηφίζανε ΣΥΡΙΖΑ απέναντι στον δικό μας χώρο.

Οι δύο κυρίως όμως αρνητικές εξελίξεις ήταν το γεγονός ότι για πρώτη φορά μετά από τόσα χρόνια είχαμε μία ανάκαμψη, όχι μόνο μία αναζωπύρωση του δικομματισμού σχετική, αλλά είχαμε για πρώτη φορά την παρουσία του ΠΑΣΟΚ μπροστά από τη ΝΔ. Στην πραγματικότητα αυτό είχαμε να το δούμε από τις εκλογές του 2000, όπου παρ' ότι βγήκε τελικά το ΠΑΣΟΚ, οι δημοσκοπήσεις και το κλίμα γενικά ήταν υπέρ της ΝΔ.

Το δεύτερο κύριο αρνητικό στοιχείο ήταν η πλήρης αδυναμία η δικιά μας και κυρίως των συνιστωσών που έχουν και τη μεγάλη δύναμη, να συνεχίσουν τη δικιά μας θέση για τον Δεκέμβρη με πρωτοβουλίες, με ικανότητα να συγκεντρώσουν τα πρωτοποριακά στοιχεία, πλήρης ανικανότητα και αδυναμία η οποία εκφράστηκε από μια μεγάλη ήττα του ΣΥΡΙΖΑ κατά τη γνώμη μου, που δεν είχαμε δει στο άρθρο 16, ήττα με μακροπρόθεσμες επιπτώσεις στην όλη εξέλιξη της πολιτικής

ζωής δηλαδή το ότι ο χώρος των αντιεξουσιαστών και μάλιστα ο σκληρός χώρος των αντιεξουσιαστών μπόρεσε να αναπτύξει μια ηγεμονική παρουσία με τις δράσεις και τις μορφές που χρησιμοποιεί οι οποίες επηρεάζουν την πολιτική ζωή. Και που αν θέλετε κατά κάποιο τρόπο βιώνουμε και σήμερα ακόμη, με τα γεγονότα τα σημερινά. Εκφράστηκε επίσης με την πλήρη ρήξη που ήρθε μέσα στις δυνάμεις των καθηγητών που εκφράστηκε με την ΠΟΣΔΕΠ και με τη συνεργασία ενός τμήματος των καθηγητών με τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ και με το προδρομικό και πολύ προειδοποιητικό αποτέλεσμα των φοιτητικών εκλογών.

Την ίδια στιγμή όμως νομίζω ότι είχαμε μια σειρά **θετικές προϋποθέσεις** τις οποίες μπορούσαμε να χρησιμοποιήσουμε.

Πρώτον, τον Δεκέμβρη. Η ικανότητά μας, η στάση μας, σε αντιπαράθεση με το σύστημα, με όλο το σύστημα, με εξαίρεση ίσως την ηγεσία, τη στενή ηγεσία κι όχι τα στελέχη, του ΠΑΣΟΚ, που στάθηκαν απέναντί μας, μας έδωσε μια ταυτότητα. Ενίσχυσε αυτή την ταυτότητά μας ως μία δύναμη, η οποία είναι αντισυστημική και η οποία ακόμη και με κόστος, διαμορφώνει ας πούμε τις τοποθετήσεις μας σε τόσο κρίσιμα και συγκρουσιακά ζητήματα. Παραπέρα κινήσεις όπως για παράδειγμα η τοποθέτηση του προέδρου της Δημοκρατίας ότι ο Δεκέμβρης ήταν εξέγερση, εκεί έγινε η μεγάλη συζήτηση, ενίσχυε αυτή μας την άποψη και μας έδινε τη δυνατότητα να αξιοποιήσουμε εμείς τα θετικά του Δεκέμβρη. Θετικό στοιχείο αυτό.

Το δεύτερο θετικό είναι ότι παρά την αναζωπύρωση τη σχετική του δικομματισμού και τη δυνατότητα του ΠΑΣΟΚ να είναι μπροστά από τη ΝΔ, αυτό ήταν χωρίς δυναμισμό, δεν είχε κινητήριες δυνάμεις, ήταν σ' ένα βαθμό «ψόφιο», ας το πούμε έτσι, που μας έδινε δυνατότητα εμάς να παρέμβουμε σ' αυτές τις διεργασίες του νέου τοπίου.

Ένα **τρίτο** είναι ότι αυτός ο μεγάλος κύκλος ο οποίος επηρέασε και ήταν το κεντρικό ζήτημα επί μήνες μέσα στην πολιτική ζωή της χώρας και επανηλήφθηκε κατά τη διάρκεια των εκλογών, δηλαδή τα θέματα της διαφθοράς. Τις τελευταίες μέρες παίζανε τα θέματα της διαφθοράς, ο Συνασπισμός της Ριζοσπαστικής Αριστεράς τα έβγαλε με μία νίκη, δηλαδή η προσπάθεια η δικιά μας να δώσουμε μια θετική έκβαση σ' αυτό το ζήτημα με την ακύρωση των δεσμευτικών δράσεων του άρθρου 86 του συντάγματος που οδηγούσαν σ' όλη αυτή την κατάσταση, στην ατιμωρησία, στην παράλυση της Βουλής, στην απόσταση της Βουλής από τα μεγάλα ζητήματα κατέληξε στην πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ και δεν είναι μικρό πράγμα, για να μην το αξιοποιήσουμε, το γεγονός ότι ο ίδιος ο πρωθυπουργός σε προεκλογική κατάσταση είναι υποχρεωμένος να κάνει αυτό που έκαναν προχθές, που είπαν «θα κάνουμε την επιτροπή θεσμών και διαφάνειας» και βάζει την πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ.

Θετικά στοιχεία επίσης υπήρχαν σε σχέση με την παρουσία μας στον Οικολογικό τομέα. Και στο ζήτημα σε σχέση με τον Βοτανικό και τον Παναθηναϊκό ο οποίος μας δημιούργησε ένα πλήγμα. Και θέματα όπως η μονή Τοπλού, και ζητήματα όπως είναι ο Λιθάνθρακας, και άλλα. Είχαμε μία πάρα πολύ ενεργή παρουσία που έγινε αισθητή αρκετά.

Και το **κύριο** βέβαια θέμα, η κρίση. Ποτέ δεν μπορούσαμε να φανταστούμε ότι θα 'χουμε ένα τόσο θετικό πεδίο για την ανάδειξη και προώθηση της πολιτικής μας όσο αυτόν τον κλονισμό του νεοφιλελευθερισμού και σε εθνικό επίπεδο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Και σε παγκόσμιο επίπεδο. Ποτέ δεν περιμέναμε ότι οι

προτάσεις Λαφαζάνη για κρατικοποιήσεις, θα γίνονταν, τρόπος του λέγειν, κι απ' τον Ομπάμα. Είχαμε ένα υπόβαθρο κρίσης, άσχετα αν δεν έφτασε ίσως ακόμη στα σημεία τα οποία περιμέναμε, πάνω σε εκτεταμένες κοινωνικές ομάδες πάνω στις οποίες μπορούσαμε να κάνουμε ιδιαίτερη δουλειά. Εδώ να πούμε ότι μία δικιά μας αδυναμία ήταν η έλλειψη ικανότητας να δούμε και να αναδείξουμε ως το στοιχείο εκείνο στο οποίο θα πολιτικοποιηθεί η κρίση, το θέμα των μεταναστών. Παρότι υπήρχε η ευρωπαϊκή εμπειρία και παρότι και εμείς το βλέπαμε, στους μετανάστες κρατήσαμε μια θέση αρχής πάρα πολύ σημαντική, ανθρωπισμός, όχι στο ρατσισμό κ.λπ., την ίδια στιγμή όμως δεν συλλαμβάναμε τις διεργασίες που γίνονταν σε εκτεταμένα κοινωνικά στρώματα, κι όχι μόνο στον Αγ. Παντελεήμονα, στο Αρκαδοχώρι στην Κρήτη και σ' όλη την Ελλάδα, που οδηγούσαν σε μια αντιδραστικοποίηση και σ' έναν ακραίο ρατσισμό εκτεταμένες κοινωνικές δυνάμεις, τις οποίες εμείς έπρεπε να αφουγκραστούμε. Και είχαμε τη δυνατότητα να τις ακούσουμε και να προτείνουμε λύσεις μέσα ακριβώς στα πλαίσια της αντιρατσιστικής πολιτικής που έχουμε, όπως αυτά που προτείναμε για την Ευρωπαϊκή Ένωση, για την ελευθερία διακίνησης μεταναστών κ.λπ. Προσπάθησα, εγώ προσωπικά, περίμενα και μια ερώτηση και στο ίδιο το debate γι' αυτό το θέμα, προσπάθησα στον ομιλία της Θεσσαλονίκης να το βάλω, όμως ήταν αργά πλέον.

Δεύτερη σκέψη

Με αυτά τα πλαίσια οι στόχοι που έπρεπε να μπουν για μας, οι πολιτικοί, ήταν να αναδείξουμε μία εναλλακτική λύση απέναντι στη ΝΔ, πέρα από τη γνωστή λύση της εναλλαγής στο δικομματισμό και μάλιστα με ένα κόμμα το οποίο δεν έχει δυναμισμό, το ΠΑΣΟΚ. Το οποίο παρότι είχε μια μεγάλη νίκη, πάνω από 4%, βλέπω ότι πολιτικά δεν μπορεί να την αξιοποιήσει καν. Να αναδείξουμε τα στοιχεία της σημασίας της αλλαγής συσχετισμού στο χώρο της Αριστεράς, και να αναδείξουμε ως κεντρικά μια σειρά ζητήματα της κρίσης.

Κατά τη γνώμη μου ακολουθήσαμε μία πορεία εντελώς αυτοκαταστροφική. Και δυστυχώς ανόητη πορεία.

Δεν περίμενε κανείς από την Αριστερά του ΣΥΡΙΖΑ να λειτουργήσει με ηγεσία εταιρίες δημοσκοπήσεων. Όσο κι αν σ' αυτές τις εταιρίες δημοσκοπήσεων δουλεύουν αξιόλογοι άνθρωποι. Μια παρουσία η οποία δεν ήταν πολιτική, αλλά ήταν επικοινωνιακή.

Ακούσαμε τα εξής τρία στάδια, τους εξής τρεις κεντρικούς στόχους των ευρωεκλογών. **Τέσσερις ευρωβουλευτές.** Τι σημαίνει πολιτικά 4 ευρωβουλευτές; Σημαίνει ότι έχουμε απλώς μία θεαματική δημοσκοπική ανάπτυξη. Τίποτα παραπάνω. Δεν έχει ουδέν πολιτικό περιεχόμενο. Και θυμάστε καλά και με την παρέμβασή μου στην συνδιάσκεψη προσπάθησα να πολιτικοποιήσω τον κεντρικό μας στόχο, ερχόμενος αν θέλετε σε διάσταση με την εισήγηση η οποία ακούστηκε, και λέγοντας ότι να δούμε, ξέρουμε τις δυνάμεις μας, ας βάλουμε το στόχο των «3 ευρωβουλευτών και του τρίτου κόμματος» που τι σημαίνει; Τρίτο κόμμα σημαίνει αλλαγή του συσχετισμού και νέο ρόλο του ΣΥΡΙΖΑ στο πολιτικό σκηνικό, αλλαγή του συσχετισμού ανάμεσα σε μας και στο ΚΚΕ, το οποίο δεν είναι ένα θέμα που αφορά μόνο στην Αριστερά, πολλοί -και το ΔΗΚΚΙ το ξέρει-, απ' τον ευρύτερο χώρο τον σοσιαλδημοκρατικό, δημοκρατικό, πώς να τον πούμε, χώρο ενδιαφέρονται γι' αυτό το θέμα. Και τρεις ευρωβουλευτές τι σημαίνει; Ότι δίνουμε μία μεγάλη μάχη και το αναδεικνύουμε. Να βγάλουμε ευρωβουλευτή τον Παπαδημούλη. Και προσέχουμε πάρα πολύ αυτό ρεύμα. Αυτό το ρεύμα είτε μας

αρέσει είτε δεν μας αρέσει, είναι μέσα στον ΣΥΡΙΖΑ. Αποτελεί συστατικό του στοιχείο. Η απώλεια αυτού του ρεύματος ή η αποστασιοποίηση από το ΣΥΡΙΖΑ θα έχει μεγάλο κόστος. Και έχει μεγάλο κόστος. Και πληρώσαμε ήδη ένα μέρος αυτού του κόστους.

Περνάμε στο 2° σύνθημα, το οποίο εκφράζει κεντρικό στόχο, ο οποίος εκφράζεται στη συνέντευξη τύπου που έδωσε ο ΣΥΡΙΖΑ για να παρουσιάσει την πολιτική του και το πρόγραμμα του στις εκλογές. **«Να έχουμε τη μεγαλύτερη εκλογική δύναμη που έχει πάρει ποτέ ο χώρος».** Τι σημαίνει αυτό; Το μόνο που σημαίνει είναι ότι έχουμε τον καλύτερο ηγέτη, που μας έφερε περισσότερους ψήφους. Δεν σημαίνει τίποτα άλλο. Δεν σημαίνει τίποτα απολύτως για την κοινωνία αυτό το πράγμα, απολύτως τίποτα.

Και το **τρίτο**, το οποίο πετάμε μέσα από μια αγωνία τι επικοινωνιακό μπορούμε να πετάξουμε την τελευταία βδομάδα προκειμένου να δώσουμε μια παρουσία δικιά μας, τον «τρίτο πόλο». Έρχεται και πέφτει ο τρίτος πόλος. Και ξαναρωτάω τίνος αποφάσεις είναι όλες αυτές. Σε σχέση και με τα τρία συνθήματα αυτά, τους τρεις κεντρικούς στόχους. Ο τρίτος πόλος έχει μια βάση, ότι εμείς πιστεύουμε ότι υπάρχει το ανεξάρτητο ρεύμα της Αριστεράς, δεν μπορεί να διαχυθεί μέσα στο χώρο το σοσιαλιστικό, τον κεντρώο χώρο, το δημοκρατικό χώρο. Έχει την ιστορία του, έχει τις ρίζες του και έχει το μέλλον του. Ο τρίτος πόλος εκφράζεται και από τις προτάσεις που έχει κάνει και ο Γλέζος, ΚΚΕ, Ανταρσύα κ.λπ., ο Μπιτσάκης, έχει μια βάση. Όμως όταν την τελευταία βδομάδα που έχεις ένα τεράστιο πρόβλημα σε σχέση με όλον αυτό το χώρο τον ευρωπαϊστικό, ο οποίος είναι στοιχείο του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, είναι στοιχείο του Συνασπισμού, είναι στοιχείο συνιστωσών, ορισμένων συνιστωσών του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, έρχεσαι και τους βάζεις ότι θα κάνουμε συζήτηση με το ΚΚΕ και θα πάρουμε πρωτοβουλίες με το ΚΚΕ μετά τις εκλογές τότε ουσιαστικά ενισχύεις τις αποδυναμωτικές τάσεις.

Πήγαμε εντελώς απολίτικα, χωρίς σχεδιασμό, με λάθος σχεδιασμό, με άρπα-κόλλα συνθήματα τα οποία ερχόντουσαν, χωρίς να λειτουργεί το κέντρο αυτό του ΣΥΡΙΖΑ που ήταν η εκλογική επιτροπή. Ενώ θέλαμε να αναδείξουμε τα θέματα της κρίσης, 1-2-3 θέματα εδώ στις πρώτες συναντήσεις είχαμε πει να πούμε ότι ΣΥΡΙΖΑ σημαίνει 1-2-3, το θυμάστε αυτό το πράγμα, τη σημασία της αλλαγής των συσχετισμών, να δώσουμε το μήνυμα σ' αυτόν τον χώρο του ΠΑΣΟΚ ο οποίος με δυσκολία ακολούθησε το ΠΑΣΟΚ ότι δώστε ακόμα και στην ηγεσία σας ένα άλλο μήνυμα, ότι θέλουμε να είναι αριστερή η αλλαγή, φτάσαμε σε αυτήν την απολίτικη κατάσταση.

Τρίτη σκέψη

Ποιο ήταν το αποτέλεσμα, ότι διαμορφώσαμε ένα σύστημα το οποίο έβγαζε όλα τα αρνητικά. Ο καθένας από μας και η κάθε συνιστώσα και το κάθε σημείο δράσης μας έχει ένα θετικό πρόσημο και ένα αρνητικό πρόσημο. Εξαρτάται αν ακολουθείς μια πολιτική τέτοια που να ενισχύσεις το θετικό και να αποδυναμώσεις το αρνητικό ή το αντίθετο. Εμείς σε όλα τα στοιχεία τα οποία είχαμε, βγάζαμε το αρνητικό πρόσημο με τη μεγαλύτερη τέχνη που θα μπορούσε να φανταστεί κανείς.

Παράδειγμα, κατά τη γνώμη μου για το Συνασπισμό είναι ένα συν το ότι έχει το δημοψήφισμα, το ότι τα ίδια τα μέλη του αποφασίζουν για τους υποψηφίους και τη [illegible]

εμφανιζόταν και χαρακτηριζόταν, χωρίς ο ίδιος να έχει ευθύνες, ως γκρίζος, ως μη αιχμηρός κ.λπ.

Δεύτερον, ένα στοιχείο της δυναμικής μας είναι ο ΣΥΡΙΖΑ, το ότι είμαστε η ενότητα της Αριστεράς, απέναντι στο ΚΚΕ είμαστε η ενότητα της Αριστεράς. Εμείς καταφέραμε να φέρουμε σε σύγκληση αντιμαχόμενα, ξένα ρεύματα, οργανώσεις, κόμματα, κινήσεις μέσα στο χώρο της Αριστεράς. Πως εμφανίστηκε αυτό; Ότι έχουμε στη δεύτερη θέση μια υποψήφια που τη φόρεσε ο ΣΥΡΙΖΑ στον Συνασπισμό, η οποία είναι άσχετη και θα έπρεπε να είναι στο ΚΚΕ.

Άλλο θέμα, είχαμε τον καλύτερο ευρωβουλευτή από το ανανεωτικό, ευρωπαϊστικό ας το πούμε, ρεύμα, ο οποίος παρότι ήταν ευρωβουλευτής του Συνασπισμού σεβάστηκε το ΣΥΡΙΖΑ, δεν έκανε καμία δράση που να έφερε σε δύσκολη θέση οποιαδήποτε συνιστώσα του ΣΥΡΙΖΑ και τελικά μετατρέπεται σε αδυναμία μας γιατί πάμε να τον πνίξουμε, σε όλα τα ζητήματα σύντροφοι.

Και το βίωσα και εγώ ο ίδιος αυτό, και το βίωσα πολύ έντονα και με ευθύνη που ξεκινάει από αυτόν εδώ το χώρο. Σε σχέση με το θέμα του ντιμπέιτ. Όταν έβλεπα στις εφημερίδες όλη αυτή τη φιλολογία περί «παιδοκτόνου» και ενάντια στη νεολαία, ακολουθήσαμε μια πορεία η οποία αποδιάρθρωνε το σύστημα του ΣΥΡΙΖΑ.

Τέταρτη σκέψη

Γιατί αυτά σύντροφοι; Κατά τη γνώμη μου οι ευθύνες των συνιστωσών του ΣΥΡΙΖΑ, των άλλων πλην του Συνασπισμού είναι μικρές. Όντας στον Συνασπισμό και μένοντας στον Συνασπισμό γνωρίζω την αμηχανία των συντρόφων και των συντροφισσών του ΣΥΡΙΖΑ. Γνωρίζω ότι περιμένουν την πρόταση από τον Συνασπισμό. Γνωρίζω, ότι με εξαίρεση ίσως το Μανόλη το Γλέζο, τον οποίο πρέπει να ακούμε περισσότερο, ενδεχομένως όπως τα θέματα με το ψηφοδέλτιο, οι σύντροφοι μόνο σε ακραίες στιγμές έρχονται σε σύγκρουση με το Συνασπισμό, μόνο όταν είναι κάτι το οποίο είναι ακραίο. Επομένως η ευθύνη, κατά τη γνώμη μου, των άλλων συνιστωσών του ΣΥΡΙΖΑ είναι στο ότι, θα μπορούσε να πει κανείς, χρειαζόταν μια πιο ενεργητική δράση απέναντι σ' όλα αυτά τα οποία γίνονται.

Εγώ έγινα δέκτης αυτής της ανησυχίας από πολλούς συντρόφους, την ΚΟΕ, την ΑΚΟΑ, το Γιάννη το Θεωνά, το Μανόλη, το Κόκκινο, από αρκετούς συντρόφους, τους περισσότερους συντρόφους εδώ μέσα. Στην πορεία όμως σύντροφοι αυτό που υπερίσχυσε στην προσπάθεια αυτή των εκλογών ήταν μια ομάδα συντρόφων μέσα στο Συνασπισμό έξω από λειτουργίες του Συνασπισμού ή του ΣΥΡΙΖΑ, οι οποίοι προωθούσανε δικούς τους στόχους, θεωρούσανε μια σίγουρη επιτυχία την οποία δεν έπρεπε να μοιραστεί με κανένα, ανατρέψανε αυτό το κλίμα και τις αξίες της συλλογικότητας τις οποίες είχαμε. Και εδώ θέλω να αναφέρω δύο στοιχεία.

Το πρώτο είναι το ντιμπέιτ. Εμφανίστηκε ότι διεκδίκησα εγώ το ντιμπέιτ. Δεν διεκδίκησα τίποτα. Είχα ενημερώσει. Ήρθε και με βρήκε ο Θεωνάς, όχι. Με βρήκε η ΚΟΕ, όχι. Με βρήκε η ΑΚΟΑ, όχι. Με ποια έννοια; Με την έννοια ότι και εγώ είχα στο μυαλό μου την ιδέα ότι θα μπορούσε ίσως να σκιάζεται ας το πούμε μια νεολαιίστικη δυναμική που θα μπορούσε να αποκτήσει το εγχείρημα με έναν άλλο κεντρικό λόγο, όχι με τον δικό μου.

Και προέκυψε με τυχαίο τρόπο την τελευταία στιγμή όταν δημοσκοπήσεις μας

είχαν φέρει ήδη στο 4% από ένα τυχαίο τηλέφωνο και από μια επίμονη αίτηση δική μου να επιβεβαιωθεί ότι ήταν ομόφωνη θέση του ΣΥΡΙΖΑ και του Συνασπισμού και με μια άμεση επικοινωνία με τον ίδιο το Φλαμπουράρη.

Για ποιο λόγο σύντροφοι όλα αυτά τα παπαγαλάκια; Για ποιο λόγο; Για ποιο λόγο όλα αυτά τα σχέδια; Για ποιο λόγο σύντροφοι δεχόμαστε ότι είναι «προσωπικό στοίχημα» του οποιουδήποτε το πώς θα πάει ο ΣΥΡΙΖΑ;

Το δεύτερο, στις αρχές της προεκλογικής εκστρατείας έγινε μια συνάντηση δική μου με τον πρόεδρο του ΣΥΝ σχετικά με αυτά τα ζητήματα. Όπου χωρίς να το πιστεύω εγώ, αλλά λέω ας αφήσουμε αυτή τη δυνατότητα, ναι εντάξει να εξελιχτεί με αυτό τον τρόπο. Στην πορεία όμως μπήκε και ένα ζήτημα το οποίο είχε σχέση με την εκπροσώπηση του ΣΥΡΙΖΑ, τη νομική και πολιτική εκπροσώπηση του ΣΥΡΙΖΑ η οποία είναι δεδομένη, προβλέπεται από το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής. Και το οποίο είναι ασήμαντο πράγμα στην πραγματικότητα, άνευ σημασίας. Όλα αυτά με εντυπωσίασαν εμένα. Η στάση του συντρόφου και των συντρόφων από το Συνασπισμό διότι είχα μπροστά μου τις θέσεις και τον πρόεδρο του Συνασπισμού. Ήρθαμε σε πλήρη διαφωνία. Και είπα, δεν κάνω προεκλογικά θέμα εγώ.

Ρωτάω όμως. Πως γίνεται αυτό, το οποίο το ήξερα, να παίρνονται αυτές οι αποφάσεις για την πολιτική εκπροσώπηση του ΣΥΡΙΖΑ χωρίς καν να τις έχει συζητήσει ο ΣΥΡΙΖΑ. Και ξαναλέω, καταλαβαίνω την αμηχανία των συντρόφων, πως γίνεται να παίρνονται τέτοιες αποφάσεις χωρίς καν να τις έχει συζητήσει ούτε ο Συνασπισμός, όχι ότι αρκούσε, δεν τις είχε συζητήσει καν ο Συνασπισμός. Τις είχε συζητήσει ούτε καν μια τάση του Συνασπισμού. Μία ομάδα συντρόφων χωρίς καμία ευθύνη. Μια ομάδα, η οποία καθοδήγησε και οδήγησε σε αυτή τη διάσπαση δυνάμεων, σε αυτή τη διαίρεση, σε αυτή τη μιζέρια, σε αυτήν την απολιτικότητα το όλο εγχείρημα.

Τελευταίο σημείο

Όπως καταλαβαίνετε, για τον καθένα από μας και για μένα προσωπικά μπαίνουν μια σειρά ερωτήματα. Δυστυχώς αυτό το πρόβλημα δεν σταμάτησε με τις εκλογές, δεν ήταν δίδαγμα οι εκλογές.

Η Κεντρική Επιτροπή του Συνασπισμού ήταν προκλητική, προκλητική όχι γιατί έχει δίκιο ή άδικο, δεν με ενδιαφέρει αν έχει δίκιο ή άδικο, αλλά γιατί σε μια στιγμή που έχει ανέβει η ακροδεξιά, που βλέπουμε κινδύνους από μια στρατηγική έντασης στη χώρα μας και από ένα εντελώς άλλο τοπίο, το οποίο θα μας θέσει εμάς στη γωνία, που αναδείχνεται κεντρικό θέμα το θέμα των μεταναστών στο οποίο έχουμε μια δυσκολία να μπούμε με νέους όρους χωρίς να αφήνουμε τις αρχές μας, που το ΠΑΣΟΚ εμφανίζεται ότι είναι μια δύναμη που μπορεί να κερδίσει την αυτοδυναμία, που εμείς όχι μόνο δεν ήρθαμε τρίτο κόμμα αλλά ήρθαμε πέμπτο κόμμα ασχολείται με την επετηρίδα στην προεδρεία του ΣΥΡΙΖΑ.

Το βίωσα στα Χανιά που ήρθαμε έκτο κόμμα. Αυτή τη στιγμή, κεντρικό ζήτημα ή ένα από τα κεντρικά ζητήματα έχει αναδειχθεί το ποιος θα είναι ο πρόεδρος και ποιος θα είναι ο κεντρικός αρχηγός.

Πιστεύω ότι έχουμε περάσει σε μια απαξίωση, σε μια φάση απαξίωσης και αποδόμησης του εγχειρήματος. Εγώ ακολούθησα την τακτική, σε ένα νοσηρό

κλίμα που είχε διαμορφωθεί πριν τις ευρωεκλογές, και το ξέρετε το νοσηρό κλίμα που υπήρχε, το ξέρετε, κάθε φορά που λέγαμε θα κάνουμε μια συνέλευση, μια πρωτοβουλία κ.λπ., υπήρχε μια νοσηρή κατάσταση. Την ανέχτηκα. Ανέχτηκα ξέροντας ποιοι είναι και πως καθοδηγείται και που πηγαίνει αυτό το εγχείρημα στις ευρωεκλογές.

Θυμάται καλά ο Ρούντι, από την πρώτη στιγμή του `λεγα κάνεις μεγάλο λάθος αν νομίζεις ότι έχουμε την Ελένη τη Σωτηρίου σίγουρη. Είναι έτσι ή όχι;

Έχουμε μια κατάσταση η οποία πολιτικά δεν μας οδηγεί πουθενά κατά τη γνώμη μου και έχουμε τώρα μια εικόνα αποδόμησης, όπου για μένα ένα κεντρικό στοιχείο, το κεντρικό στοιχείο το οποίο προσπάθησα από την πρώτη στιγμή που ανέλαβα την προεδρία του Συνασπισμού και ενεργό ρόλο στον ΣΥΡΙΖΑ ήτανε να δώσουμε μια εικόνα εναλλακτική. Ότι έχουμε άλλους κώδικες αξιών και λειτουργούμε με διαφορετικό τρόπο από τα άλλα κόμματα και σ' αυτή τη βάση έγιναν οι αλλαγές στην προεδρία του Συνασπισμού, η συμμετοχή μου στο ψηφοδέλτιο του Ηρακλείου.

Και να κάνω εδώ μια παρένθεση, θα σας το πω αυτό, ότι έχουμε εδώ μέσα συντρόφους και στελέχη στη μεγάλη τους πλειοψηφία υψηλού ήθους, πολύ υψηλού ήθους. Θέλω να πω εδώ ότι πριν από τις εκλογές του 2007 είχα μια συνάντηση με τη Νάντια όπου ήτανε και ο Δήμος, όπου τους ζήτησα να ενισχύσουν η Νάντια το ΣΥΡΙΖΑ και να είναι υποψήφια και δέχτηκε. Λένε, σε ποια περιφέρεια, σκεφτόμαστε μια περιφέρεια της Αθήνας. Τους λέω όχι θαρθείτε στο Ηράκλειο για να ενισχύσουμε αυτή την προσπάθεια για να βγει ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ, ο πρόεδρος της κοινοβουλευτικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ και να δούμε μέσα από τις αλλαγές σε λίγους μήνες ενδεχομένως να υπάρχει και η αλλαγή στον βουλευτή Ηρακλείου και ήταν οι πρώτοι που με πιέζαν συνεχώς να μη παραιτηθώ από το Ηράκλειο.

Θέλω να πω, μέσα σε αυτά τα πλαίσια είναι αποδόμηση σύντροφοι, χάνει το κύριο προσόν του ο ΣΥΡΙΖΑ, έχασε το προσόν της δύναμης η οποία συμμετέχει στην πολιτική ζωή και τη διαμορφώνει και προσωρινά το πήρε το ΛΑΟΣ. Το ΛΑΟΣ επιχειρεί να κάνει αυτό που κάναμε εμείς μετά το άρθρο 16. Εμείς διαμορφώναμε την ατζέντα σε πολύ μεγάλο βαθμό, εμείς φέραμε τα θέματα της παιδείας, εμείς αποδομήσαμε τη Νέα Δημοκρατία, πρώτα απ' όλα εμείς. Εντάξει; Εκφράζοντας, πυροδοτώντας, συμμαχώντας με τα κινήματα τα οποία γίνανε. Εμείς διαμορφώσαμε αυτόν τον εναλλακτικό ριζοσπαστικό λόγο. Και έχουμε σήμερα πολιτικό πρωταγωνιστή το ΛΑΟΣ. Χάσαμε αυτό το πολιτικό αν θέλετε πλεονέκτημα που δύσκολα κατακτιέται με το άρθρο 16 και χάνουμε και το ηθικό πλεονέκτημα το οποίο μας το κληροδοτεί η γενιά του Μανόλη του Γλέζου.

Δεν μπορώ να βλέπω εγώ αυτά τα δημοσιεύματα στις εφημερίδες ούτε για το ΣΥΡΙΖΑ ούτε και για τον εαυτό μου. Δεν γίνεται. Δεν γίνεται να βλέπω του Χατζόπουλου το σκίτσο τη μέρα που πέθανε ο Παπαγιαννάκης που να λέει «εις μνήμην του Παπαγιαννάκη» ο Αλαβάνος με τον Τσίπρα τσακώνονται για το ποιος θα πάει στο ντιμπέιτ επειδή υπήρξαν τα παπαγαλάκια, τα οποία θέσαν αυτό το θέμα.

Με αυτήν την έννοια σύντροφοι για να προστατεύσω το ΣΥΡΙΖΑ και για να προστατεύσω και τον εαυτό μου, θέλω να προστατεύσω τον εαυτό μου, πιστεύω ότι κάθε βήμα που προστατεύει από μια αρνητική πορεία είναι κάτι το οποίο μένει

στην ιστορία της Αριστεράς. Και για να υπάρξει διέξοδος σε αυτό το θέμα, δεν θα δώσω κανέναν αγώνα εγώ για καμία καρέκλα, ούτε θα χρησιμοποίησω το ΣΥΡΙΖΑ ενάντια στο Συνασπισμό ή ορισμένους του ΣΥΡΙΖΑ ενάντια στο Συνασπισμό. Είναι έξω από τις δυνατότητες μου. Και για να πω ξανά ότι δεν μας ενδιαφέρει η καρέκλα και για να υπάρξει μια διέξοδος όπου θα αξιοποιηθούν όλοι οι σύντροφοι, όπου θα εναρμονιστούν οι σχέσεις του Συνασπισμού με το ΣΥΡΙΖΑ.

Στις συνθήκες αυτές έχω αποφασίσει να σας ανακοινώσω την παραίτησή μου από βουλευτής προκειμένου να υπάρξει μια διέξοδος, προκειμένου να προστατεύσω το ΣΥΡΙΖΑ και προκειμένου να προστατεύσω αυτά τα λίγα πράγματα τα οποία έχω δώσει μαζί με τις αδυναμίες μου -για να κάνω την αυτοκριτική μου, βαθιά αυτοκριτική για τους τρόπους με τους οποίους χειρίστηκα μετά τις εκλογές του 2007 πάρα πολλά πράγματα, πράγμα το οποίο πιστεύω ότι θα είναι ωφέλιμο για το ΣΥΡΙΖΑ. Αυτά.